

altsaa 28,000 eller i alt Fald nogle Hundrede til. Saa siger jeg, det er en mærk- værdig Opfyldelse af den Fordring, at der skal være omtrent 16,000; og det forbavser mig, at den Regering, der flere Gange har forelagt et Lovforslag om 137 Valgkredse, nu kommer til os og anbefaler os at vedtage et Forslag, efter hvilket der bliver 28,000 Mennesker i en Valgkreds, hvis vi vedtage dette Lovforslag. Jeg siger: Jeg har ganske vist hørt mange Grundlovsfortolkninger; jeg kan endog saa huse, at vi her i Folketinget i Praksis fik en Fortolkning af, hvad der staar i en meget bekendt Grundlovsparagraf: „Paa den ordentlige Rigsdag, straks efter at samme er sat, forelægges Forslag til Finanslov.“ Det er blevet fortolket saaledes i Praksis af den højtærede Finansminister, at han 60 Dage efter, at Rigsdagen var traadt sammen, forelagde Forslaget til Finansloven. Det er adskillige Aar siden, det passerede, men ogsaa den Slags Grundlovsfortolkninger have vi altsaa set. Det er da forbavsende for os paa Oppositionens, paa Venstres Side, som have været Vidne til den Beflagelse og Sammen, der har været fra Højres Side over, at vi ikke vilde opfylde Grundlovens § 32, naar det nu ender med, at det høje Landsting kommer og byder os et saadant Forslag, og at det bliver støttet og forsvaret af den ærede Indenrigsminister. Det er naturligvis rigtig godt i Konsekvens med den øvrige provisoriske Grundlovsfortolkning, som vi almindelige Folk ikke kunne faa i vore Hoveder, det indrømmer jeg — det lader jo for Resten til, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Leib-Gænsen) kan faa det i sit Hoved, men jeg kan nu ikke faa det ind i mit. Derfor vil jeg for mit Vedkommende sige, at det i høj Grad har glædet mig at høre Medlemmer af det forrige Udvalg om denne Sag, tilhørende det relative Flertal i dette Ting, Moderationen, som vi kalde dem i daglig Tale, det har glædet mig at høre, at de Herrer, der have haft Ordet fra den Side, med Undtagelse af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds — han er jo kun Rekrut ogsaa i det Kapitel, og han vil forhaabentlig komme til at rette sig efter, hvad de andre ville — at de have udtalt sig skarpt og bestemt imod det foreliggende Forslag, idet de bestemt

have hævdet, at de staa paa det gamle Standpunkt, paa Folketingets gamle Standpunkt, at holde paa 137 Valgkredse. Nu er der et godt gammelt Ord, der siger, at det er ikke godt at være Dommer i sin egen Sag, og i Almindelighed plejer man ikke at kunne faa Lov til at være Dommer i Sager, i hvilke man har Interesse. Jeg er personlig i det heldige Tilfælde, naar der forhandles om Folketingskredse — derfor har jeg tilladt mig ogsaa tidligere at tage Ordet, naar vi behandlede dette Spørgsmaal — at repræsentere en Valgkreds, som ikke er større, end den maa være, der er kun ganske faa Hundreder derover, og denne Valgkreds Beliggenhed er saaledes, at det næsten ikke er muligt at skære Løs paa den, den er omgivet paa 3 Sider saaledes, at den ikke er til at komme til. Forholdet er dette, at i det Lovforslag, Regeringen har forelagt, vil hele Forandringen for mit Vedkommende kun være det, at der bliver taget to Sogne bort fra Ribe Amts 3dje Valgkreds og lagt et til. For mit personlige Vedkommende er hele Forandringen altsaa ligegyldig, og derfor tror jeg ogsaa, at jeg kan se faa meget mere upartisk paa, hvoreledes Forholdene stille sig, fordi jeg ingen politisk personlig Interesse har i denne Sag, da min Valgkreds ikke er større, end den har Lov til at være, selv naar vi holde Grundlovens § 32. Jeg kan da ikke se rettere end, at vi maa fastholde det Standpunkt at faa 137 Medlemmer. Med Hensyn til den Tale om, at vi skulde være bange for, at det om nogle Aar vilde vise sig, at vi atter skulde til en Udvidelse, og med Hensyn til det, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds kom ind paa, at vi Landboere vilde blive brøstholdne, kan jeg blot henvise til Sverige. Der, hvor de have en Grundlov, ifølge hvilken Rigsdagsmændenes Antal stiger af sig selv, sidde de netop i dette Øjeblik og forhandle, og der er Udset til, at det skal blive til Lov, om at staa fast, hvor mange Repræsentanter Landboerne skulle have, og hvor mange Købstadboerne skulle have. Det kunde jo meget godt staa fast, det har man i vort Naboland arbejdet paa med Udset til at føre det igennem. Jeg mener rigtig nok ogsaa, at Forholdet maa være det, at vi Landboere, som ere Flertallet af det